DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE.

Rok XVII Wilno, dnia 7 lipca 1937 r. Nr 12.

S P I S T R E Ś C I:

Część A.

Sprawy służby ruchowej.

Część A.

SPRAWY SŁUŻBY RUCHU.

82.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 7 lipca 1937 r. o stosowaniu „Przepisów o premiowaniu dodatnich wyników pracy manewrowej“.

W związku z wprowadzeniem przez Ministerstwo Komunikacji z dniem 1 maja b. r. „Przepisów o premiowaniu dodatnich wyników pracy manewrowej“, których tekst podaję w załączniku Nr 1 niniejszego zarządzenia, zatwierdzonych przez Pana Ministra Komunikacji w dniu 8-IV. 1937 roku, poniżej ustalam wytyczne do stosowania tych przepisów:

Do § 1-go.

Celem ułatwienia ścisłego podziału ilości zużytych parowozogodzin pracy manewrowej na:

a) podlegającą premiowaniu i

b) z premiowania wyłączoną, — drużyny manewrowe rejestrują szczegółowo w książeczkach prowadzonych, zgodnie z przepisami nr M-9 § 60, czas zużyty na poszczególne czynności, jak zestawianie i rozformowanie pociągów towarowych, obsługę pociągów pasażerskich, pracę loco, pracę na bocznicach (osobno płatną, osobno nie opłacaną), obsługę składów opałowych, magazynów zasobów, torów warsztatowych, pracę przy pociągach gospodarczych i t. p.

Zawiadowcy stacyj lub dyżurni ruchu, wydając pokwitowania za pracę manewrową zgodnie z przepisami nr M-9 § 61, wyszczególniają w tych pokwitowaniach, na podstawie zapisów ustawiaczy, rodzaj wykonanej pracy, z podziałem na czas zużyty na pracę podlegającą premiowaniu i z premiowania wyłączoną.

Niedokładna rejestracja czasu zużytego na wykonanie poszczególnego rodzaju pracy może spowodować wypłatę niewłaściwie zwiększonej premii, przeto organa kontrolne, a zwłaszcza zawiadowcy stacyj, którzy w pierwszym rzędzie ponoszą odpowiedzialność za prawidłowe obliczenie należności premiowych, — winni jaknajczęściej sprawdzać dokładność omawianej rejestracji.

Do § 2-go.

Premiowanie wprowadza się na następujących stacjach DOKP Wilno:

1) st. Baranowicze,
2) „ Białystok,
3) „ Brześć Centr.,
4) „ Brześć Pol.,
5) „ Grodno,
6) „ Lida,
7) „ Łuniniec,
8) „ Wilno,
9) „ Wołkowysk.

Do § 7-go.

1) Do ilości przetoczonych wagonów podlegających premiowaniu, należy zaliczać wszystkie wagony osobowe i towarowe, przybyłe względnie wysłane pociągami towarowymi, podlegającymi przeformowaniu na danej stacji, względnie takież wagony włączone do przechodzących pociągów towarowych lub wyłączone z pociągów towarowych.

Z liczby wagonów przybyłych, względnie wysłanych pociągami mieszanymi (osobowo-towarowymi, towarowo-osobowymi i pasażerskimi) do ilości przetoczonych mogą być zaliczone tylko wagony towarowe do danego pociągu włączone, lub z pociągu wyłączone.

Wagonów osobowych, przybyłych lub wysłanych pociągami pasażerskimi i mieszanymi, do ilości wagonów przetoczonych zaliczać nie należy.

Pociągów bocznicowych do ilości pociągów przybyłych i wysłanych nie zalicza się.

2) Wagony zakwalifikowane do naprawy lub z innych przyczyn wyłączone ze składów żwirowych lub innych pociągów gospodarczych, względnie do takich pociągów włączone dla uzupełnienia składów, do ilości przetoczonych premiowanych zaliczać nie należy.

Natomiast zalicza się do ilości premiowanych wagony pociągów gospodarczych nowozestawionych oraz rozformowanych, jak również wagony z przesyłkami handlowymi i próżne dysponowane, odczepione i doczepione do pociągów gospodarczych.

3) Jako pociąg rozformowany lub zestawiony należy uważać taki pociąg, którego suma wagonów odczepionych i doczepionych przekracza 50% ilości wagonów całego składu pociągu.

Do ilości wagonów wyłączonych z pociągów i włączonych do pociągów przechodzących należy zaliczać tylko te wagony, które, zgodnie z wykazami wagonów, na drukach serii R nr 3, zostały odczepione lub do pociągu doczepione, niezależnie od manewrów, jakie musiały przy tym być wykonane.

Do § 8-go.

do p. a)

do ilości godzin podlegających premiowaniu należy włączać czas zużyty na zestawianie i rozformowanie składów pociągów gospodarczych (patrz. p. 2 wyjaśnień do § 7-go);

do p. b)

jeżeli do przetaczania na torach parowozowni, warsztatów, składów służby drogowej i t. p. nie wydzielono specjalnego parowozu, a pracę tę, na żądanie innych służb, wykonuje stacyjny parowóz manewrowy, należy za cały okres tej pracy wydawać pokwitowanie, w myśl ustępu końcowego przepisów nr M-9 § 61 i zużytych parowozogodzin do ilości podlegających premiowaniu nie należy włączać;

do p. c)

parowozogodziny zużyto na jazdę **do bocznic szlakowych** oraz ich obsługę, na pracę na bocznicach wykonywaną na żądanie dzierżawców i przez nich opłacaną, na popychanie pociągów na szlakach i t. p. — premiowaniu nie podlegają;

do p. e)

parowozy od pociągów lokalnych, wykonywujące planowo pewną ilość godzin pracy manewrowej na stacji, należy uważać jako parowozy manewrowe;

do p. f)

pracę z wagonami osobowymi pociągów mieszanych (osobowo-towarowych i towarowo-osobowych) należy z premiowania wyłączać narówni z parowozogodzinami zużytymi do obsługi pociągów ruchu pasażerskiego.

Czas postoju parowozów manewrowych w rezerwie zalicza się do ilości parowozogodzin podlegających premiowaniu.

Do § 9-go.

Normy parowozogodzin pracy manewrowej, t. j. ilość godzin na przetoczenie 100 wagonów, będą podawane do wiadomości okólnikami.

Do § 10-go.

O wysokości uzyskanych premii, względnie przekroczenia norm, — zawiadowca stacji wysyła zawiadomienie według adresu i wzoru załącznika nr 2 niniejszego zarządzenia, najpóźniej do dnia 2-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Wysokość uzyskanych względnie przekroczonych premii „K“ oblicza się z następującej formułki:

$$K = (\frac{x.n}{100} - p)\ xs$$

gdzie „x“ oznacza ilość przetoczonych wagonów,

„n“ — normę godzin pracy za każde 100 przetoczonych wagonów, wyznaczoną przez Dyrekcję,

„p“ — ilość rzeczywiście zużytych parowozogodzin pracy manewrowej podlegających premiowaniu,

„s“ — stawkę premiową za jedną zaoszczędzoną parowozogodzinę.

Do § 11-go.

Stawka premiowa za zaoszczędzoną jedną parowozogodzinę pracy manewrowej, aż do odwołania, wynosi 3,19 zł.

Do § 12-go.

Pracownicy na służbie nieobecni, a więc chorzy, urlopowani i t. p. — w premii za czas swej nieobecności nie uczestniczą, natomiast premie otrzymują ich zastępcy.

Pracę zawiadowców stacyj i ich zastępców (o ile ci ostatni pracę wykonują bez zmiany, t j. poza turnusem dyżurów), należy określać po 12 godzin dziennie, starszych dyspozytorów oddziałowych po 8 godzin dziennie, zaś wszystkich pozostałych pracowników, według rzeczywistej ilości godzin pracy w ciągu każdej doby.

Czas pracy poszczególnych pracowników uczestniczących w premiach za dodatnie wyniki pracy manewrowej, winien być bieżąco rejestrowany w wykazach pracy na drukach serii R nr 197.

Do § 13-go.

Raport zawiadowcy stacji o przyczynach przekroczenia norm godzin pracy parowozów manewrowych winien być zaopiniowany przez naczelnika oddziału ruchowo-handlowego.

Kwoty podlegające potrąceniu za przekroczenie wyznaczonych norm, mogą być w wyjątkowych przypadkach, na wniosek naczelnika oddziału ruchowo-handlowego, przez naczelnika służby ruchu umorzone.

Wnioski tego rodzaju będą uwzględnione w takim razie, gdy przekroczenia norm wywołane zostały przyczynami przy wyznaczaniu norm nie przewidzianymi i od pracowników nie zależnymi, jak naprz.: wyjątkowo ciężkie warunki atmosferyczne, (silne mrozy i zawieje śnieżne), znaczne zmniejszenie się napięcia ruchu towarowego i t. p.

Do § 14-go.

Wypłata premii za dodatnie wyniki pracy manewrowej będzie uskuteczniona z przydzielonych kredytów:

dla pracowników służby ruchu — na Dz. 2 Rozdz. 3-a § 1-a p. 4 i dla pracowników służby mechanicznej — na Dz. 2 Rozdz. 4-b § 1-a p. 4.

Powyższe pozycje budżetowe należy wyszczególniać w odpowiednich rubrykach działki „klasyfikacja“ list płatniczych.

Do § 15-go.

I.

Po zakończeniu każdego miesiąca jednostki służbowe, sporządzające wykazy pracy i listy płatnicze na premie za dodatnie wyniki pracy manewrowej, przystępują do obliczeń należności premiowych.

W rubryce 3-ej wykazu pracy wykazuje się nie stanowisko danego pracownika, lecz rodzaj zajęcia.

Po zsumowaniu ilości godzin pracy każdego pracownika za miesiąc sprawozdawczy i wpisaniu do rubr. 6-ej wykazu pracy, (wyjaśnienie do § 12-go) należy, obliczyć w każdej pozycji ilość udziało-godzin i wpisać do rubr. 7-ej wskazanego wykazu.

Ilość udziało-godzin jest iloczynem ilości godzin pracy (rubr. 6 wykazu) i ilości udziałów (rubr. 4).

Następnie wylicza się wartość jednej udziało-godziny, która jest ilorazem kwoty wypracowanej przez daną jednostkę służbową, premii i sumy udziało-godzin.

Obliczoną w ten sposób wartość udziało-godziny, należy wpisywać na pierwszej stronicy wykazu pracy u góry ponad napisem „Wykaz pracy“. Należność każdego pracownika (rubr. 9) oblicza się mnożeniem ilości udziało-godzin

przez niego osiągniętych (rubr. 7) przez wartość udziało-godziny.

Najmniejsza kwota premii przypadająca do wypłaty jednemu pracownikowi, nie może być niższą od 1 zł.

Premii miesięcznych wynoszących mniej niż 50 gr. nie wypłaca się, zaś premie od 50 gr. wzwyż zaokrągla się do 1 zł.

W wykazach pracy należy zamieszczać wszystkich pracowników uczestniczących w premii za dodatnie wyniki pracy manewrowej i obliczyć każdemu należność bez względu na jej wysokość.

W razie uzyskania przy obliczeniach chociażby jednej pozycji wypracowania premii niższej od 1 zł, należy ostatecznie obliczone kwoty do wypłaty we wszystkich pozycjach (zaokrąglone i nie podlegające zaokrągleniu) wykazać na marginesie wykazu pracy.

W przypadku osiągnięcia przez daną jednostkę służbową nieznacznej kwoty premii, należy wykaz pracy wypełnić całkowicie i przesłać ustalonym trybem i w terminie do Dyrekcji, natomiast list płatniczych nie sporządzać, pozostawiając te kwoty do wypłaty łącznie z premią wypracowaną w następnych miesiącach.

Pracownikom pobierającym dodatek funkcyjny, którym na zasadzie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 lutego 1934 r. nr P. U. II/47/1/34, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym M.K. nr 4 z 1934 roku pozycja 26, wynagrodzenia premiowe zmniejsza się do 50%, należy w wykazach pracy w rubryce „9" „Przypada premii" i ewentualnie na marginesie — wykazywać należności ułamkowo: w liczniku całą należność, a w mianowniku kwotę do wypłaty.

Rybryki wykazów pracy nr 6, 7 i 9 oraz kwoty do wypłaty wypisane na marginesie winny być zesumowane.

Sumy rubryki 9-ej i kwot na maginiesie należy podać ułamkowo: w liczniku całą sumę wypracowanych premii i w mianowniku kwoty do wypłaty.

Sporządzający wykaz pracy, w końcu tegoż, wymienia imiennie pracowników, którym zmniejszono premie na zasadzie rozporządzenia Ministra Komunikacji nr P. U. II/47/1/34 ze wskazaniem wysokości potrąconej kwoty.

II.

W listach płatniczych (sporządzanych na drukach serii F nr 412 należy wskazywać imię i nazwisko, rodzaj zajęcia, ilość udziało-godzin (z rubr. 7-ej wykazu pracy), wartość udziało-godziny i przypadającą pracownikowi sumę premii (rubr. 9 względnie według danych wypisanych na marginesie wykazu pracy).

Premie wypisywać należy w listach płatniczych już po zaokrągleniu kwot mniejszych do 1 zł. Pracownikom otrzymującym dodatek funkcyjny — należy wykazywać w listach płatniczych całą należność. Przy sporządzaniu list płatniczych na premie za dwa i więcej miesięcy, w przypadku osiągnięcia w poprzednich miesiącach tylko nieznacznych kwot, należności winny być wykazane za każdy miesiąc w oddzielnej rubryce.

W ostatniej rubryce kolumny trzeciej list płatniczych należy zamieszczać nagłówek: „potrącenia na zasadzie rozporządzenia Ministra Komunikacji nr P. U. II/47/1/34" i w tej rubryce wykazywać wysokość potrąceń z należności premiowych pracowników otrzymujących dodatek funkcyjny.

Na rozchód budżetowy odnosi się tylko sumy netto wpisane do rubr. „Razem" w kolumnie 4-ej.

III.

Listy płatnicze sporządzają:

dla pracowników stacyjnych — biuro zawiadowcy stacji;

dla pracowników służby mechanicznej — dział parowozowy wydziału mechanicznego;

dla pracowników oddziału ruchowo-handlowego — biuro tegoż oddziału.

Za prawidłowość danych zamieszczonych w zawiadomieniu o wysokości uzyskanych premii, wykazach pracy i listach płatniczych odpowiedzialni są zwierzchnicy jednostek służbowych sporządzających te dokumenty.

Listy płatnicze z dołączonymi wykazami pracy stacje przesyłają w nieprzekraczalnym terminie do 10-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, do oddziałów ruchowo-handlowych.

Oddział ruchowo-handlowy po szczegółowym sprawdzeniu całego materiału, a więc wykazów pracy, list płatniczych, oraz zawiadomień o wysokości uzyskanych premii (te ostatnie na podstawie pokwitowań za pracę manewrową i wykazów wagonów na drukach serii R nr 3), przedstawią cały materiał łącznie na pracowników stacyjnych i oddziałowych do wydziału ruchu w terminie do 20-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły dla zarządzenia wypłaty.

Listy płatnicze powinny być przedstawione w stanie całkowitego wykończenia, t.j. po obliczeniu podatku specjalnego, zaokrągleniu groszy na Rodzinę Kolejową, wyprowadzeniu należności do wypłaty, z adnotacją o wciągnięciu do kontroli wypłat ubocznych.

W półmiesięcznych sprawozdaniach obrachunku pracy manewrowej, dane dotyczące stacyj premiowanych, należy wykazywać w trzech poziomych pozycjach (liniach): w pierwszej — dane o pracy manewrowej premiowanej, w drugiej—niepremiowanej i w trzeciej—sumę.

Do § 16-go i 17-go.

W premii za dodatnie wyniki pracy manewrowej uczestniczą następujący pracownicy z liczbą udziałów:

Stanowisko	Wilno	Wołkowysk C.	Lida	Białystok	Grodno	Brześć C.	Brześć Pol.	Baranowicze C.	Łuniniec
Zawiadowca stacji	8	7	7	8	7	8	7	7	7
Zast. Zawiad. stacji	6	—	—	6	—	6	—	—	—
Dyżurny ruchu	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Nadzorczy	3	—	—	3	-	—	—	—	—
Starszy ustawiacz	6	—	—	6	—	6	—	6	—
Ustawiacz	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Przetokowy	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Starszy zwrotniczy	2,5	—	—	2,5	—	2,5	2,5	2,5	2,5
Zwrotniczy, Nastawniczy	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kancel. techniczny	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
St. dyspozyt. oddziału	3								
Dyżurny dyspozyt. oddziału	2								
Maszynista parowoz. manewr.	3								
Pomocn. maszynisty	2								

Do § 16-go (b).

Z liczby kancelistów stacyjnych premie mogą otrzymać tylko kanceliści techniczni.

Do § 16 (c i d).

Naczelnik Oddziału ruchowo-handlowego ustala na każdej stacji posterunki, które biorą wybitny udział w pracy manewrowej premiowanej. Pracownicy obsługujący posterunki o małym napięciu pracy manewrowej, do liczby uczestników premii włączani być nie mogą.

Odpis aktu o ustaleniu powyższych posterunków należy nadesłać do Dyrekcji.

Do § 18-go.

Nadzór nad prawidłowym zestawieniem pociągów, organizacją pracy manewrowej, sprawnym wykonaniem jej, oraz należytym wykorzystaniem parowozów manewrowych, jak również pouczanie pracowników stacyjnych i udzielanie im właściwych wskazówek — należy przede wszystkim do obowiązków zawiadowców stacyj.

Kontrolerzy ruchu i naczelnicy oddziałów ruchowo-handlowych powinni, możliwie najczęściej powyższe sprawdzać.

Do § 19-go.

W razie stwierdzenia, że pociąg towarowy przybył do stacji rozrządowej zestawiony niezgodnie z obowiązującymi przepisami, należy odpis wykazu na druku serii R nr 3 przesłać wraz z doniesieniem do wydziału ruchu (dział przewozów towarowych).

O ile pociąg ma być wysłany dalej, stacja, która nieprawidłowość ujawniła, winna go przegrupować.

Za zestawienie pociągu, pod względem zgrupowania wagonów, niezgodne z obowiązującymi przepisami z premii, przypadającej do wypłaty winnym tego wykroczenia pracownikom będą uskuteczniane potrącenia w wysokości stawki premiowej za dwie parowozogodziny pracy parowozu manewrowego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 maja 1937 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą „Przepisy o premiowaniu pracy przetokowej“, ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń DOKP nr 29 z 4 sierpnia 1925 roku poz. nr 276 oraz wszystkie późniejsze uzupełnienia do tych przepisów.

Nr I. 3-b. 7/23/37.

Załącznik Nr 1
do zarządzenia Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 7 lipca 1937 roku.

PRZEPISY
premiowania dodatnich wyników pracy manewrowej.

§ 1.

Premiowanie dodatnich wyników pracy manewrowej, wykonywanej parowozami manewrowymi do tego specjalnie przeznaczonymi, ma na celu: racjonalne wyzyskanie parowozów manewrowych przez osiągnięcie największej wydajności ich pracy i zmniejszenie przez to kosztów eksploatacyjnych na rozrządzanie pociągów, dostawianie wagonów na tory wyładunkowe, naładunkowe, bocznice oraz zabieranie wagonów z tych torów po wyładowaniu i naładowaniu.

Cel wskazany na wstępie da się osiągnąć przez zastosowanie środków następujących:

a) użycie odpowiednich parowozów manewrowych w ilości odpowiadającej rzeczywistej potrzebie. W tym celu na poszczególnych stacjach rozrządowych i węzłowych oblicza się na podstawie szczegółowych i okresowo powtarzanych badań czasu, niezbędnego do wykonania pracy manewrowej, ilość parowozogodzin niezbędnych do jej wykonania,

b) ścisłą rejestrację pracy manewrowej w książeczkach przeznaczonych dla tej czynności (§ 60 Przepisów G. P.) i w pokwitowaniach za wykonane przetaczanie czasu rzeczywistej pracy, rezerwy i przerw w pracy parowozów manewrowych (§ 61 Przepisów G. P.),

c) systematyczne nauczanie pracowników przez zawiadowcę stacji lub na większych stacjach przez kontrolerów, jak należy wykonywać pracę manewrową,

d) osobiste czuwanie dyżurnych ruchu lub dyżurnych nadzorczych nad pracą przetaczania przez odpowiednie rozplanowanie tej pracy oraz niedopuszczanie zbytecznych przerw, lub nadmiernego skomplikowania pracy manewrowej,

e) kierowanie parowozu manewrowego na postój do parowozowni (o ile taka jest na stacji) w każdym przypadku, gdy pracę wypadnie przerwać na okres czasu dłuższy niż dwie godziny (§ 46 Przepisów G. P.).

UWAGA: W następnych paragrafach pod słowem „premiowanie“ należy rozumieć premiowanie za dodatnie wyniki pracy manewrowej.

§ 2.

Premiowanie wprowadza się tylko na tych stacjach, na których można oczekiwać korzyści z tytułu premiowania przez zmniejszenie ilości parowozogodzin pracy stałych parowozów manewrowych.

UWAGA: W przypadku, gdy na stacji pracuje jeden parowóz manewrowy, należy zbadać możliwość redukcji parowozogodzin pracy manewrowej, np.: przy pracy w ciągu 24 godzin z 3-ma zmianami drużyn przez zmniejszenie ilości godzin pracy parowozu manewrowego do 16, a ilość zmian do 2.

§ 3.

Dla każdej stacji, stosującej premiowanie, wyznacza się najmniejszą niezbędną ilość godzin parowozu manewrowego, potrzebną do przetaczania 100 wagonów, która w następnych paragrafach jest nazwana „miernikiem“.

§ 4.

Przy opracowywaniu miernika należy przyjmować za podstawę czas niezbędny do wykonania pracy manewrowej, stosując zasadę podziału tej pracy na poszczególne kategorie według rodzaju pracy, każdej zaś kategorii pracy na poszczególne operacje.

§ 5.

W celu ustalenia miernika dla każdej stacji premiowanej Naczelnik Służby Ruchu wyznacza komisję w składzie przedstawiciela służby ruchu dyrekcji, jako przewodniczącego i dwóch przedstawicieli odnośnego oddziału ruchu.

Komisja dwa razy w ciągu roku (w okresie letnim i zimowym) stwierdza na każdej stacji premiowanej, drogą chronometrażu ilość parowozo-godzin manewrowych, rzeczywiście zużytych na poszczególne czynności przy roz-

rządzaniu wagonów, posiłkując się wzorem następującym:

$$P - P_2 = P_1 + Q_1 + Q_2 + t_{a_1} + t_{a_2} + t_{b_1} + t_{b_2} + t_{c_1} + t_{c_2} + t_{d_1} + t_{d_2} + t_{e_1} + t_{e_2} + t_f \quad \ldots\ldots\ldots (1)$$

P oznacza ilość parowozogodzin zużytych na przetaczanie i rezerwę.

P_1 oznacza ilość parowozogodzin zużytych na zaopatrzenie parowozu w węgiel, wodę, smary i przygotowanie parowozu do pracy.

P_2 oznacza ilość parowozogodzin zużytych na pracę niepremiowaną.

Q_1 oznacza ilość godzin charakteryzującą przeszkody przy przerabianiu pociągów, zależnie od istniejących urządzeń stacyjnych i warunków miejscowych.

Q_2 oznacza ilość godzin charakteryzującą przeszkody przy przetaczaniu wagonów lokalnych.

$t_{a_1}, t_{b_1}, t_{c_1}, t_{d_1}, t_{e_1}$ oznacza czas niezbędny do rozformowania wszystkich pociągów pośpieszno-towarowych, zbiorowych, zdawczych i towarowo-osobowych.

$t_{a_2}, t_{b_2}, t_{c_2}, t_{d_2}, t_{e_2}$ oznacza czas na zestawienie powyższych pociągów.

t_f oznacza czas niezbędny na przetaczanie wagonów lokalnych.

Poszukiwany miernik pracy manewrowej (X) oblicza się ze wzoru:

$$X = 100 \frac{P - P_2}{n} \quad \ldots\ldots\ldots (2).$$

n .... oznacza ilość wagonów odczepionych i doczepionych od i do pociągów w okresie badania.

§ 6.

Mierniki powyższe Wydział Ruchu przedstawia do zatwierdzenia Dyrektorowi Kolei Państwowych, a po zatwierdzeniu Dyrekcja przedstawia je do Ministerstwa Komunikacji.

Niezależnie od okresowych obliczeń należy obliczać mierniki:

a) jeżeli na odnośnej stacji premiowanej zaszła zmiana warunków pracy manewrowej, np.: wskutek przebudowy stacji, zmiany charakteru ruchu towarowego i t. p.,

b) przy wprowadzaniu premiowania pracy manewrowej na nowych stacjach.

§ 7.

Do ilości wagonów przetaczających wolno tylko raz zaliczyć wagony:

a) wyłączone z pociągów przechodzących,

b) włączone do pociągów „

c) przybyłe na stację pociągami, które zostały rozformowane,

d) wysłane ze stacji pociągami sformowanymi.

Natomiast nie wolno zaliczać wagonów podanych przez stację na bocznicę jako już zarejestrowanych przy przybyciu na stację.

Kontrolę ilości wagonów przetaczanych należy dokonywać przez porównanie z wykazami wagonów należących do składu pociągu (Seria R nr 3) dotyczącymi pociągów przychodzących rozrzuconych i odchodzących — zestawionych.

UWAGA: Pociągi rozformowane niecałkowicie, chociażby zmieniały do danej stacji kierunek i nr pociągu, należy uważać jako pociągi przechodzące.

§ 8.

Nie przyznaje się premii za pracę manewrową i stacyjną wykonywaną w specjalnych warunkach lub niezależną od pracowników, biorących udział w premii, jak np.:

a) za pracę manewrową przy załadowaniu pociągów gospodarczych i przetaczanie ich w obrębie stacji i poza jej obrębem;

b) za przetaczanie na torach parowozowni, warsztatów, składów służby drogowej i innych służb, dokonywane specjalnie do tego celu parowozem oddanym do dyspozycji tych służb;

c) za obsługiwanie zdawczych pociągów między stacjami dwóch sąsiednich kolei;

d) za ogrzewanie wagonów osobowych, jak również za mycie i dezynfekcję wagonów;

e) za pracę manewrową dokonywaną parowozami pociągowymi;

f) za wszelką pracę związaną z ruchem pociągów pasażerskich z wyjątkiem przypadków, gdy wagony osobowe są wysłane lub przybywają w składzie pociągu towarowego. W takich przypadkach wagony parku osobowego powinny być zaliczane do ogólnej ilości wagonów przetaczanych z zastosowaniem premiowania, jak również w innych podobnych przypadkach według uznania Naczelnika Służby Ruchu.

§ 9.

Na podstawie miernika Naczelnik Służby ruchu ustala dla każdej stacji, stosującej premiowanie, normy parowozogodzin pracy manewrowej, która powinna być większa od miernika w granicach do 20% jego ustalonej wartości.

§ 10.

Premię wypłaca się za zaoszczędzony czas pracy, parowozów manewrowych, wynikający z porównania zużytych rzeczywiście parowozogodzin manewrowych z obliczonymi na podstawie normy.

§ 11.

Stawka premiowa za zaoszczędzoną parowogodzinę manewrową odpowiada wysokości 25% przeciętnego kosztu utrzymania czynnego parowozu manewrowego, łącznie z poborami drużyny parowozowej w ciągu godziny, który to koszt ustala corocznie Ministerstwo Komunikacji i podaje do wiadomości Dyrekcji.

§ 12.

Pracownicy, biorący udział w premii za przetaczanie, otrzymują ją w stosunku do czasu rzeczywistego wykonywania swoich czynności.

§ 13.

W przypadku przekroczenia na stacji, stosującej premiowanie, normy godzin pracy parowozu manewrowego (§ 9) za ubiegły miesiąc zawiadowca stacji niezwłocznie składa w drodze służbowej do Wydziału Ruchu raport z podaniem przyczyny przekroczenia.

O ile przekroczenie normy godzin zaszło z winy poszczególnych pracowników, Naczelnik Służby Ruchu jest upoważniony, w porozumieniu z Naczelnikami zainteresowanych służb, do zarządzenia zmniejszenia lub całkowitego skasowania udziału winnych pracowników w premii manewrowej na okres czasu, jaki uzna za słuszny.

UWAGA: Przy kontroli godzin pracy stałych parowozów manewrowych należy baczyć na to, aby ilość godzin pracy manewrowej, wykonanej parowozami pociągowymi, nie zwiększyła się kosztem zmniejszenia ilości godzin pracy parowozów manewrowych stałych, gdyż to bezwarunkowo nie powinno mieć miejsca.

§ 14.

Wydatki spowodowane premiowaniem należy zarachować na właściwe pozycje budżetowe w ramach kredytów, przydzielonych na te pozycje.

§ 15.

Opracowanie danych o wynikach premiowania za każdy ubiegły miesiąc powinno być zakończone najpóźniej w ciągu 2-ch miesięcy następujących po sprawozdaniu i w tymże czasie powinny nastąpić: wypłata premii i przedstawianie sprawozdania do Ministerstwa Komunikacji według załączonego wzoru (załącznik).

§ 16.

Premię za dodatnie wyniki pracy manewrowej mogą otrzymywać:

1) z pośród pracowników stacyjnych Służby Ruchu:
   a) zawiadowca stacji i jego zastępca ruchowy,
   b) dyżurni ruchu oraz kanceliści biorący bezpośredni udział w przyjmowaniu i wyprawianiu pociągów,
   c) dyżurni nadzorcy, kierujący pracą parowozów i drużyn manewrowych, starsi ustawiacze i ustawiacze, starsi manewrowi, manewrowi i robotnicy manewrowi na posterunkach, które biorą udział w premiowanej pracy przetaczania,
   d) nastawniczowie, starsi zwrotniczowie i zwrotniczowie, również tylko na posterunkach wskazanych w punkcie c),
2) z pośród pracowników służby mechanicznej na linii:
   a) maszyniści parowozów manewrowych,

b) pomocnicy maszynistów parowozów manewrowych,

3) z pośród pracowników Oddziału Ruchu:

a) dyżurni dyspozytorzy ruchu,

b) starszy dyspozytor ruchu, albo kierownik referatu przewozów towarowych, jeżeli czynności jego mają rzeczywisty wpływ na dodatnie wyniki pracy manewrowej.

§ 17.

Premię rozdziela się na każdej stacji premiowanej w następujący sposób:

dla pracowników stacyjnych służby ruchu 70%

„ dyżurnych dyspozytorów oddziału ruchu i starszego dyspozytora albo kierownika referatu przewozów towarowych 3%

„ maszynistów parowozów manewrowych i ich pomocników . . 27%

Premie rozdziela się między właściwych pracowników proporcjonalnie do ilości udziałów i godzin ich pracy. Ilość udziałów, przydzielonych poszczególnej kategorii pracowników na każdej ze stacyj, stosujących premiowanie pracy manewrowej, określa właściwy naczelnik służby, a zatwierdza Dyrektor Kolei Państwowych.

§ 18.

Sprężyste wykonywanie pracy manewrowej nie powinno w żadnym razie wpłynąć ujemnie na bezpieczeństwo ruchu, na prawidłowość zestawienia pociągów, przewidzianą odnośnymi przepisami ani też powodować uszkodzenia tabory.

Dyrekcje powinny nadzorować, aby powyższe zasady były ściśle przestrzegane przez pracowników i w razie stwierdzenia przypadku niestosowania się do obowiązujących przepisów i instrukcji, winnych pociągać do surowej odpowiedzialności niezależnie od potrąceń wskazanych w § następnym.

§ 19.

Po stwierdzeniu przypadku zestawienia pociągu pod względem zgrupowania wagonów niezgodnie z obowiązującymi przepisami, należy potrącić z premii winnych pracowników przypadającą im do wypłaty za wykonane przy omawianych pociągach przetaczanie część premii, przeznaczając połowę potrącowej kwoty na powiększenie premii tych stacyj, które niedokładność ujawniły i usunęły przez wykonanie przetaczania.

§ 20.

Dyrektor Kolei Państwowych po zbadaniu wyników premiowania pracy manewrowej za rok ubiegły i stwierdzeniu należytego opracowania mierników, jak również utrzymania intensywności tej pracy na poziomach zbliżonych do mierników, przedstawia Ministerstwu Komunikacji wniosek o wynagrodzenie pieniężne dla pracowników, którzy swoim kierownictwem i nadzorem przyczynili się do osiągnięcia dodatnich wyników premiowania.

Ministerstwo Komunikacji na podstawie całokształtu sprawozdań Dyrekcji PKP. o premiowaniu pracy manewrowej, świadczących o osiągnięciu rzeczywistych oszczędności, spowodowanych premiowaniem, wyznacza do rozporządzenia Dyrektora Kolei Państwowych odpowiednią sumę na wynagrodzenie tych pracowników.

Wynagrodzenie to nie może przekroczyć 5% sumy wypłaconej pracownikom, wymienionym w § 16 niniejszych Przepisów.

Załącznik Nr 2
do zarządzenia Dyrektora Kolei Państwowych
z dnia 7 lipca 1937 r.

(Wzór do § 10).

1) Do Naczelnika Oddziału Ruchowo-Handlowego.

2) Do Wydziału I (Dział Przewozów Towarowych).

3) Do Wydziału II (Dział Parowozowy).

Na stacji .... w miesiącu .... roku ....

zgodnie z przepisami o premiowaniu dodatnich wyników pracy manewrowej, przetoczono .... wagonów.

Zużyto dla tej pracy ogółem .... parowozo-godzin parowozów manewrowych, z czego na pracę niepremiowaną .... parowozo-godzin, oraz na premiowaną .... parowozo-godzin.

Zgodnie z ustaloną normą .... na każde 100 przetoczonych wagonów, dopuszczalna praca parowozów manewrowych stanowi $\frac{X}{100}$ = ... parowozo-godzin.

$\frac{\text{Premie na zaoszczędzony}}{\text{Przekroczenie normy za}}$ czas pracy parowozów manewrowych .... parowozo-godzin stanowi .... = sumę złotych .... i groszy ....,
z czego przypada:

a) dla pracowników stacyjnych . . . 70 % .... zł .... gr.

b) dla drużyn parowozowych . . . . . 27 % .... zł .... gr.

c) dla pracown. oddz. ruch.-handlow. 3 % .... zł .... gr.

Razem . . . . zł .... gr.

Zawiadowca stacji ....

Adres Redakcji i Administracji:
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie, ul. Słowackiego Nr 14.
Biuro Personalne pokój Nr 108, telefon Nr 8 (przez centralę D. O. K. P.).

Warunki prenumeraty:
Prenumerata wynosi w kraju:
Kwartalnie zł 2. półrocznie zł 4. rocznie zł 8.
Cena każdego numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dziennika Zarządzeń
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Druk. Państw. w Wilnie. Nr 802. VII-37. 1000.